

ROMANIA
TRIBUNALUL [REDACTED]
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTED] /CF
Ședința publică din 22.10.2009
Completul format din:
Președinte - [REDACTED] - judecător
[REDACTED] - grefier

Se examinează acțiunea civilă formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în [REDACTED] cu sediul în [REDACTED] str. [REDACTED] nr. [REDACTED] județul [REDACTED] în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE [REDACTED] cu sediul în [REDACTED] B-dul [REDACTED] nr. [REDACTED] bis, județul [REDACTED] pentru contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 13.10.2009 când s-a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 20.10.2009 și ulterior pentru data de astăzi și au fost consemnate în Încheierea de ședință din 13.10.2009 ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, alături de Încheierea din 20.10.2009.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTED] /19.01.2009, reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L. a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] pentru ca, prin hotărârea judecătorească ce se va da în cauză, să se anuleze Raportul de Inspecție Fiscală nr. [REDACTED] /2008, Decizia de impunere nr. [REDACTED] /2008 și Decizia de soluționare a contestației nr. [REDACTED] /2008.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat următoarele:

Raportul de Inspecție Fiscală nr. [REDACTED] /15.10.2008 a fost întocmit în urma Deciziei nr. [REDACTED] din 18.04.2008 emisă de D.G.F.P. [REDACTED] ca urmare a soluționării contestației înregistrate sub nr. [REDACTED] /04.03.2008.

Prin această Decizie a fost admisă contestația, fiind dispuse măsuri în consecință, astfel a fost desființată Decizia de impunere nr. [REDACTED] /30.01.2008

privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] 30.01.2008.

Ulterior, s-a procedat la executarea unui nou control, pentru aceeași perioadă și aceleași operațiuni comerciale avute în vedere la data întocmirii Raportului de Inspecție fiscală nr. [REDACTAT] 30.01.2008.

Astfel, prin noul Raport de Inspecție Fiscală întocmit la data de 10.10.2008 și înregistrat sub nr. [REDACTAT] 15.10.2008 nu numai că nu au fost aduse elemente de esență noi și concludente față de raportul anterior, înregistrat sub nr. [REDACTAT] 30.01.2008, care să justifice și să determine obligația la plata unor impuneri fiscale în sumă de [REDACTAT] lei, ci acesta se constituie numai într-o reluare a primei argumentații.

Astfel, invocă excepția autorității de lucru judecat deoarece:

- potrivit art.1201 Cod civil, există autoritate de lucru când există identitate de obiect, subiect și cauză;

- principiul autorității de lucru judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat de aceleași părți, chiar cu poziția procesuală inversată, ci și chiar contrazicerile dintre două hotărâri, în sensul că drepturile recunoscute unei părți printr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o hotărâre ulterioară, pronunțată în altă cauză.

Pe fondul cauzei arată că SC [REDACTAT] SRL a achiziționat materialul lemnos necesar procesului de producție pe baza de documente legale așa cum este prevăzut în HG 427/2004 care stabilește Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund. Toate transporturile de material lemnos au fost însoțite de Avizul de însoțire, document care atestă proveniența legală a acestuia. Inspectorii fiscali nu au constatat că [REDACTAT] SRL a făcut aprovizionări de material lemnos fără documente legale și/sau incorect întocmite. În RIF se face mențiunea că „SC [REDACTAT] SRL s-a aprovizionat cu masa lemnoasă și prestări servicii de la o serie de furnizori prezenți în anexa 1 la prezentul raport de inspecție fiscală, pentru care s-au realizat o serie de investigații cu privire la stabilirea stării de fapt fiscale, a corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor fiscale de către aceștia”.

În continuare organul de control concluzionează că „facturile emise de acești furnizori și înregistrate în contabilitatea SC [REDACTAT] SRL nu îndeplinesc condițiile de document justificativ conform prevederilor OMFP 1850/2004, Anexa 1, A, pct.2”.

Referitor la faptul că facturile nu au semnăturile de expediere și de primire solicită să se constate că achizițiile de material lemnos s-au făcut în baza Avizului de însoțire a mărfii (formular special pentru livrarea de material lemnos). Aceste documente conțin toate datele solicitate, sunt semnate de livrare și au menționat numele persoanei care primește marfa. În baza acestui document s-a întocmit Nota de intrare recepție, document care atestă intrarea bunurilor în

gestiunea societății. Acest document este semnat de gestionarul, care astfel confirmă primirea cantității menționate în avizul de însoțire. Factura pentru fiecare aviz este întocmită de furnizor ulterior, în termen legal (art.155(1) din L.571/2003), iar acest document nu a stat la baza întocmirii notei de intrare recepție. Facturile erau verificate de compartimentul de aprovizionare, care după confruntarea cu avizul de însoțire și nota de intrare-recepție, erau înaintate compartimentului contabilitate pentru înregistrare.

Având în vedere prevederile legale enumerate consideră că neluarea în considerare a facturilor de aprovizionare cu bunuri și servicii pe motivul că acestea nu conțin datele referitoare la contul și banca cumpărătorului este complet nejustificat și nu are suport legal.

Faptul că în cea mai mare parte a acestor contribuabili:

- nu au depus declarații fiscale în perioada livrărilor către SC [REDACTED] SRL;
- nu își desfășoară activitatea la sediul social declarat

sau

- nu s-a reușit contactarea administratorilor acestor firme;
- au dat declarații că au pierdut documentele fiscale în baza cărora s-au făcut livrări;

nu justifică sub nici o formă hotărârea inspectorilor de a considera că aceste documente nu reprezintă livrări reale și nu dau drept de deducere a cheltuielilor și/sau taxei pe valoarea adăugată.

În considerarea că aceste documente au caracter de documente justificative, în baza art.21, alin.4, lit.f din Legea 571/2003, privind Codul Fiscal, coroborat cu Anexa 1 A, pct.2 din OMF 1850/2004, privind registrele și formularele financiar contabile, face precizarea că toate aceste documente întrunesc toate elementele solicitate de aceste acte normative.

În aprecierea deductibilității acestor cheltuieli nu s-a ținut cont de următoarele aspecte:

- Materialul lemnos a fost primit și recepționat în gestiunea societății pe bază de Notă de intrare-recepție, semnată de persoanele cu atribuții de recepție și gestionare;
- A fost înregistrat în Registrul unic de evidență a materialelor lemnoase, în care se menționează: documentele de intrare, furnizorul, data, cantitatea intrată;
- Au fost întocmite rapoarte de producție;
- Pentru toate livrările din gestiunea societății au fost întocmite facturile fiscale de livrare a produselor rezultate și au fost înregistrate în registrele, jurnalele și evidența contabilă a societății;
- Toate achizițiile și livrările de material lemnos au fost înregistrate în evidența contabilă a societății, în jurnalele de cumpărări și vânzări și au fost declarate prin decontul de TVA.

A mai arătat reclamanta că și-a respectat toate obligațiile legale privind înregistrarea în evidența contabilă a tuturor operațiunilor efectuate, a stabilit, declarat și achitat toate obligațiile ce îi revin față de bugetul statului.

În dovedire reclamanta a anexat la dosar Decizia de impunere nr. [REDACTED] 2008, Decizia din 30.01.2008, Raportul de impunere fiscală din 29.01.2008 cu anexe, adresa nr. [REDACTED] /2008, Decizia nr. [REDACTED] 2008, Decizia din 15.10.2008, Raportul de inspecție din 10.10.2008, Decizia nr. [REDACTED] 2008.

Pârâta D.G.F.P. [REDACTED] a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii. A arătat pârâta că organul de inspecție fiscală a respins ca nedeductibilă fiscal suma de [REDACTED] lei reprezentând cheltuieli aferente faptelor comerciale, stabilind în aceste condiții, un impozit pe profit suplimentar de [REDACTED] lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de [REDACTED] lei până la data de 21.01.2008.

Pentru identitate de rațiune, s-a stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de [REDACTED] lei pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de [REDACTED] lei, până la data de 21.01.2008.

În baza acestui raport, organul de inspecție fiscală, a emis decizia de impunere nr. [REDACTED] /19.12.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite la inspecția fiscală, decizie care cuprinde aceleași teme de fapt și de drept, arătate în actul de control fiscal.

Contribuabilul a introdus la data de 27.10.2008 contestație administrativă împotriva raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, cerere înregistrată la AFP [REDACTED] sub nr. [REDACTED] /27.10.2008, D.G.F.P. [REDACTED] fiind sesizată în vederea soluționării la data de 16.11.2008, sesizare înregistrată sub nr. [REDACTED].

Motivul contestației sunt aproape identice, în ce privește obiectul contestației împotriva deciziei de impunere nr. [REDACTED] /30.01.2008, soluționată prin decizia D.G.F.P. [REDACTED] nr. [REDACTED] /18.04.2008 și cel al acțiunii de față vizând impozitul pe profit suplimentar în sumă de [REDACTED] lei, majorările aferente în sumă de [REDACTED] lei, taxa pe valoarea adăugată suplimentară de [REDACTED] lei și accesoriile fiscale în sumă de [REDACTED] lei, aferente acestora.

Organul fiscal nu poate considera cheltuielile înregistrate de contestatoare ca fiind deductibile doar pe baza unor înregistrări scriptice, în condițiile în care există informații și documente din care rezultă că societățile furnizoare de marfă sau beneficiare de servicii sunt „fantomă”, fac obiectul unor cercetări penale, iar din investigațiile efectuate nu rezultă realitatea tranzacțiilor consemnate în documentele prezentate.

În lipsa unor dovezi clare privitoare la realitatea tranzacțiilor în discuție, organul administrativ de jurisdicție a decis că în mod legal organul de inspecție fiscală a majorat baza impozabilă a impozitului pe profit cu suma de 580.902 lei, impozitul suplimentar de [REDACTED] lei fiind corect stabilit. Obligarea contestatoarei la majorările de întârziere în sumă de [REDACTED] lei aferente acestui

impozit, fiind o măsură accesorie celei principale urmează a fi menținută în baza principiului general de drept conform căruia accesoriul urmează principalul.

Prin același raționament s-a ajuns și la respingerea contestației în ce privește TVA stabilită suplimentar în suma de [REDACTED] lei, aferentă aceleiași perioade și aceluiași documente prezentate la control cât și a majorărilor aferente acestuia în sumă de [REDACTED] lei.

Mai arată părâta că susține motivele de fapt și de drept luate în considerare de organul administrativ de jurisdicție în soluționarea contestației.

La termenul din 17.03.2009 instanța a respins excepția autorității de lucru judecat.

În cauză s-a dispus și efectuat o expertiză contabilă, expertul desemnat răspunzând la obiectivele propuse de reclamantă.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța constată următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. [REDACTED] din 30.01.2008 s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale cu titlu de impozit pe profit, TVA și majorări de întârziere.

Urmare contestației formulate de reclamantă, prin Decizia nr. [REDACTED] din 18.04.2008 s-a desființat în parte Decizia de impunere nr. [REDACTED] 2008 și s-a stabilit ca organele de inspecție să procedeze la o nouă verificare pentru aceeași perioadă cu privire la impozitul pe profit și TVA care au făcut obiectul contestației.

Prin decizia de impunere nr. [REDACTED] din 15.10.2008 s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale cu titlu de impozit pe profit, taxă pe valoare adăugată și majorări de întârziere, aceste obligații fiind stabilite de organul fiscal ca datorate de reclamantă pentru perioada 01.01.2006 – 21.01.2008.

Instanța constată că aceste obligații de plată au fost stabilite în mod legal în sarcina reclamantei, în cauză nefiind motive care să ducă la anularea sau reducerea acestor obligații.

Astfel, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă aprovizionărilor se impune ca documentele să fie întocmite conform legii de către furnizorii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată (art.145 din Legea nr.571/2003).

Or, în condițiile în care evidența contabilă a furnizorilor reclamantei (SC [REDACTED] SRL, SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL) nu a putut confirma operațiunile comerciale înregistrate de reclamantă în propria contabilitate și în condițiile în care facturile fiscale emise de respectivele societăți nu reflectă tranzacții reale, reclamanta nu îndeplinește condiția legală pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit dispozițiilor art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003, nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Or, deși reclamanta a făcut dovada că a înregistrat în contabilitate operațiunile comerciale (în baza cărora a dedus TVA) pe baza unor documente (facturi fiscale, avize de expediție) acestea nu întrunesc condiția de document justificativ întrucât nu s-a făcut dovada că au fost emise de persoane înregistrate ca plătitoare de TVA.

Este adevărat că, așa cum a arătat și reclamanta, situația juridică de la data controlului a societăților furnizoare nu este de natură să influențeze calitatea de document justificativ a facturilor fiscale sau avizelor de însoțire emise anterior. Însă, în cauză, calitatea de document justificativ nu poate fi atribuită actelor înregistrate de reclamantă în contabilitate în lipsa dovezii realității operațiunilor comerciale la care respectivele acte fac referire.

Mai mult, în cauză, organul de inspecție fiscală a făcut dovada că pe documentele de însoțire a materialului lemnos emise de furnizorul SC [REDACTED] SRL s-au înscris la proveniență aceleași partizi consemnate și de alți furnizori, respectiv SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL.

La stabilirea obligațiilor fiscale ale reclamantei nu se are în vedere situația juridică a societăților furnizoare, respectiv faptul că erau radiate din registrul comerțului, nu funcționau la sediul declarat sau se aflau în procedura insolvenței ci faptul că, în lipsa înregistrării documentelor și la aceste societăți sau în lipsa înregistrării acestor societăți ca plătitoare de TVA, nu s-a putut confirma realitatea operațiunilor.

Pentru considerentele expuse, în raport și de dispozițiile prevăzute în Decizia nr.V/2007 pronunțată de I.C.C.J. în recurs în interesul legii, instanța constată că dispozițiile legale cu privire la deducerea TVA au fost corect aplicate de părătă care a respins contestația reclamantei împotriva deciziei de impunere.

De asemenea, instanța constată că și celelalte obligații fiscale au fost corect stabilite. Astfel, organul fiscal a aplicat în mod corect actele normative în vigoare pe perioada supusă verificării cu privire la impozitul pe profit, reîntregirea profitului impozabil pe respectiva perioadă fiind determinată tot de neatribuirea calității de document justificativ documentelor avute în vedere la neacordarea dreptului de deducere a TVA.

În ceea ce privește majorările de întârziere pentru cele două obiective, respectiv impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată, instanța constată că au fost calculate cu respectarea dispozițiilor prevăzute de codul fiscal și codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele expuse se va respinge acțiunea reclamantei ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în [REDACTED], cu sediul în [REDACTED], str. [REDACTED], județul [REDACTED] în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** [REDACTED], cu sediul în [REDACTED], B-dul [REDACTED] nr. [REDACTED], județul Neamț, *ca nefondată*.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 22.10.2009.

Președinte,

Grefier,

Red.D.S.20.11.2009

dact.E.M.12.12.2009

4ex.